

کرسی آزاداندیشی

موضوع کرسی آزاد اندیشی: میزان نقش تربیتی مادر در خانواده تاریخ: ۱۳۹۶/۹/۴

استان: قزوین شهر: آیک مدرسه علمیه: زینبیه استاد ارائه کننده: خانم طیبی استاد منتقد: خانم بازرگانی داور: خانم ستوده

چکیده نظرات استاد ارائه کننده بحث:

خانواده از نظر اسلام یک مجموعه و نظام است و پدر و مادر و فرزندان به عنوان اعضای خانواده نیز وظایف متقابلی نسبت به یکدیگر دارند. در آیه ۱۵ سوره احقاف نیز بر نقش زیاد مادر در تربیت فرزندان اشاره شده است. اخلاق، اعتقادات و افکار پدر و مادر مانند صفات جسمی به فرزندان منتقل می شود و اگر والدین در این صفات برتر از دیگران باشند، فرزندان آن ها نیز از رفتار و کردار خوبی بهره مند می شوند. قرآن بیشترین ستایش را از زنان در نقش مادری داشته و در تقسیم وظایف میان زن و شوهر کار تربیت فرزندان را به مادران سپرده است. رهیافت به این وظیفه سپاری از سوی قرآن از دو راه میسر است. دستورات صریح قرآن در واگذاری تربیت فرزندان به مادر و ارائه الگوهای موفق مادران مری که در این مسیر به سه نمونه از مادران الگوی قرآنی اشاره شده است: مادر مریم، مادر عیسی (ع) و مادر موسی (ع) و نیز راز ستایش قرآن از مادران، نقش عمده و سرنوشت ساز آنان در تربیت فرزندان و نسل آینده اجتماع است.

چکیده نظرات استاد منتقد:

تربیت فرزندان در نتیجه پذیرش مسئولیت و تلاش و هماهنگی پدر و مادر است. واگذاری تربیت فرزندان به مادر و خالی کردن میدان تربیت از پدران، فرزندان را معمولاً با مشکلات و اختلالات رفتاری غیرقابل جبران مواجه می سازد. مسئله پدری و عهده داری سرپرستی فرزندان، مسئولیتی خطیر و موفقیت در آن مستلزم آگاهی، فداکاری و اخلاق و اعتقاد است. به فرموده پیامبر پدر مسئول است: و الرجل راع علی اهل بینه و هو مسئول عنهم. او مسئول است اعتماد را درون خانواده بیاورد، مراقب فرزندان باشد و زمینه را برای استقلال و آزادی فراهم و مخاطرات را از آنها دور سازد. پدر از نظر کودک مظهر قانون و عدل و انصاف است و می تواند پناهگاه خوبی برای خانواده باشد. مشی پدر، مهر و انصاف و نیز ظلم و ستم و قدرت پدر در رفتار و آینده اش اثر می گذارد. توجه به پاک زادگی فرزند یکی از بهترین راههای حفظ انتساب فرزند به پدر و دقت کامل در این باره است، چنانکه خداوند متعال در قرآن کریم می فرماید: «آنان را به انتساب به پدرشان بخوان»

نتایج دیدگاه موافق:

با توجه به آیات و روایات مادر نقش بیشتری در تربیت فرزند دارد. به لحاظ روانی سرشار از محبت و عاطفه است. در تربیت جسمانی، عاطفی، عقلانی، اخلاقی، تربیت جنسی، دینی و سیاسی نقش بسیار زیادی دارد. از سوی دیگر ارتباط فرزند با مادر بیشتر است؛ از این رو مادر نقش بیشتری در تربیت فرزندش دارد.

نتایج دیدگاه مخالف:

از اینکه نقش مرد با حمایت هایی که می تواند از زن انجام دهد بیشتر است اگر زن حمایت نشود چه مالی چه عاطفی نمی تواند در تربیت موفق شود و پس اگر مرد بر وظایف خود یعنی تأمین نیازهای همسر تلاش کند بهترین تربیت انجام خواهد شد. پس با یک نگاه کلانتری مردان نقش اساسی در تربیت فرزندان خود دارند.

جمع بندی داور:

طبق آیات و روایات و نظر روانشناسان ۷۵ درصد شخصیت کودکان زیر ۶ سال شکل می گیرد و فرزند در این زمان بیشتر با مادر در ارتباط است و توصیه می شود ارتباط لمسی بیشتری با فرزند داشته باشند. هرچه ارتباط محبتی بین پدر و مادر بیشتر باشد فرزندان تربیت بهتری پیدا می کنند. مادر می تواند کار تربیتی را بدون پدر انجام دهد اما پدر نمی تواند. اما اگر پدر کنار مادر باشد مادر در تربیت موفق تر عمل می کند. به دلیل ظرایف و عواطف بسیار قوی که خداوند به مادر داده است همین دو عامل بیشترین تاثیر پذیری کودک از مادر را دارد. پدرانیت را به خانواده می دهد و فرزندان با ارتباط شیرین بین والدین، امنیت می گیرد. زن حتی در بهتر نمودن وضعیت اقتصادی نقش بسزایی دارد. اما در سن بلوغ پدر تاثیر بیشتری دارد و نقش پدر پرنرنگتر می شود.